

אִזְלָת לְסַלְקָא לְאַתְרָה לְעֵילָא וְלֹא לְמִיחָת לְתַתָּא, אֲבָל קוֹדָם שְׁתְּעָלָה וְתְּבִנָּס נָעֶשֶׂת אַפְטוֹרוֹפּוֹס הַגּוֹף עַל יָד דּוֹמָה וּמְרָאָה לוֹ שְׁרָאוִי הוּא לְקַבֵּל שְׁכָר אַרְבָּע מֵאוֹת עֲוֹלָמוֹת.

אמֶר רַבִּי חִיא הָא רַבִּי אַלְעָזָר אָמֶר, הַהָא דּוֹמָה יַדְעַ קוֹדָם מִשּׁוּם הַמְּכֻרְיוֹן עַלְהָ בְּגַנְתָּא דְעַדָּן. אֲבָל אַנְאָ בְּךָ שְׁמַעְנָא, דֵי בְּעַדָּנָא רַיְהָבִין לֵיה פְּנַקְסָא חֹור עַל גּוֹפָא לְאַעֲלָל לֵיה בְּפִתְקָא רַצְדִּיקְיָא עַל יָדוֹי דּוֹמָה. הַהָא הוּא דְכַתִּיב אֲךָ אִם אַתָּה לוֹ שְׁמַעְנִי נָתָתִי בְּסֶפֶר הַשְׁדָה כַּח מִטְנִי. מַהוּ בְּסֶפֶר הַשְׁדָה, דֵא בְּסֶפֶר אַרְבָּעָמִינִין אַרְבָּע מֵאוֹת רַיְהָבִין לֵיה לְאַחֲשָׁנָא.

רב יוסף בדור חמוץ פרשׁתא דא מפָאַרְיָהוֹן דמִתִּיבְתָּא, חוויה אמר, מאן דאייהו עפְרָא מַאי קָא (רייקָא) זָכֵי לְהָא. מִאן יוֹכֵה וּמִאן יָקוּם הַהָא הוּא דְכַתִּיב, (מהלים כד) מי יַעֲלָה בְּהָר יְיִי וְנוּ.

אמֶר רַבִּי אָבָא תָא חִוי מַאי דְכַתִּיב וַיְשַׁמֵּעַ אַבְרָהָם אֶל עַפְרוֹן וַיִּשְׁكַל אַבְרָהָם לְעַפְרוֹן אֶת הַבְּסָף, דֵא הוּא בְּסֶפֶר אַרְבָּעָמִינִין עַלְמִין וּבְסֶפֶר אַרְבָּע מֵאוֹת שְׁקָל בְּסֶפֶר, אַרְבָּע מֵאוֹת עֲוֹלָמוֹת וּתְהִנָּאֹת וּבְסֶפֶר אַרְבָּע מֵאוֹת עֲוֹלָמוֹת. עבר לפסוחר. רב נחמן אמר שַׁיְעַבּוּר בְּל

לשון הקודש

הוֹלֵכת לְעַלּוֹת לְמִקְומָה לְמִעַלָּה, וְלֹא לְרַדְתָּ לְמַטָּה. אֲבָל קָדָם שְׁתְּעָלָה וְתְּבִנָּס, נָעֶשֶׂת אַפְטוֹרוֹפּוֹס הַגּוֹף עַל יָד דּוֹמָה, וּמְרָאָה לוֹ שְׁרָאוִי הוּא לְקַבֵּל שְׁכָר אַרְבָּע מֵאוֹת עֲוֹלָמוֹת.

אמֶר רַבִּי חִיא, הַנֶּה רַבִּי אַלְעָזָר אָמֶר, שְׁחָרִי דּוֹמָה יַדְעַ קוֹדָם, מִשּׁוּם שְׁטְבָרִיִּים עַלְיהָ בְּנֵן עַדָּן. אֲבָל אַנְיָ בְּךָ שְׁמַעְתִּי – שְׁבָזּוּמָן שְׁנוֹתָנִים לְהָפְנַקְמָה, חַזְוָרָת עַל הַגּוֹף לְהַכְנִיסוֹ בְּפִתְקָא שֶׁל הַצְדִיקִים עַל יָדָ דּוֹמָה. וְהוּ שְׁבָתוֹב אֲךָ אִם אַתָּה לוֹ שְׁמַעְנִי נָתָתִי בְּסֶפֶר הַשְׁדָה כַּח מִטְנִי, מה זה בְּסֶפֶר הַשְׁדָה? זה הַבְּסֶפֶר שֶׁל אַרְבָּע

שָׁעֵרִי שְׁמִים וַיְרוֹשָׁלָם של מעלה ואין מוחה בידה.

תא חוי מה כתיב ואחרי בן קבר אברהם את שרה אשתו, ונמזה עם שאר האדיקים בחברותם מפטקה רמנגה על ידו לדומה. אמר רבי יצחק הבי נמרנה כל אינז דכתיבין ביידי לדומה וממן על ידו יקומו לומנה רומין לאחיה דיריע עפרא. ווי להז לרשיעיא רלא כתיבין על ידו בפתחא, שי אברה בגיהנם לעלמיין, ועל דא נאמר (דניאל יב) ובעת היהיא יפלט עמד כל הנמצא כתוב בספר, עד כאן תוספתא)

זה:

אמר רבי חייא כתיב, (קהלת א) אין כל חדש תחת השמש. והכא שירתא דא אידי חדשニアי תחת השמש, דהא רחות שימושה לשמש לחי. ומאי איהו דא סירה, וכידין חוי חדש תחת השמש. מאי טעמא בגין כי נפלאות עשה. ומאן אינז נפלאות, האי דכתיב הושיעה לו ימינו זורע קדשו. הושיעה לו. **למאן** (דף כד ע"א) **לחהיא דריגא דאמר שירתא דא, בגין**

לשון הקודש

וירושלים של מעלה, ואין מוחה בידה. **בא ראה מה כתיב, ואחרי בן קבר אברהם את שרה אשתו. ונמזה עם** שאר האדיקים בחברותם מפטקה של המῆגה על ידי דומה. אמר רבי יצחק, לך למדנו, כל אותם שפתותם בידי דומה וממנים על ידו, יקומו לזמן שעתיד להחיות שוכני עפר. אויל לרשותם שאינם בתובים על ידו בפתח, שי אברה בגיהנם לעולמים, ועל זה נאמר

אמיר רבי חייא, כתוב (קהלת א) אין כל חדש תחת השמש, והיא רחות השמש, שחררי רחות השמש היא, וממי היא? זו הלבנה. ואו יש חדש תחת השמש. מה הטעם? משום כי נפלאות עשה. וממי הם הנפלאות? זה שבחות הושיעה לו ימינו זורע קדשו.

דָבָרו אִסְתַּמֵּיךְ בַּיָּמִינָה וּבַשְּׂמָאלָה. הַוְשִׁיעָה לוֹ יְמִינָה,
וְדָאי לְהַחְזָא דְּרִגָּא דְּהָאִי מִזְמוֹר, אַיִלְתִּי בְּזָמָנָה
דִּיקּוּמָין מִתִּי עַלְמָא וַיְתַעֲרוֹן מַעֲפָרָא, כְּדִין יְהָא חֶדֶש
מָה דָלָא אַתְעַבֵּיד בְּהָאִי עַלְמָא.

רַבִּי יוֹסֵי אמר בְּזָמָנָה הַיְעַבֵּיד קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הָאָ
נוּקְמִין בְּעַלְמָא בְּגִינִּיהוּ דִּישָׂרָאֵל, כְּדִין
יְתַאַמֵּר שִׁירַתָּא, דָהָא לְבַתֵּר יְתַעֲרוֹן מַעֲפָרָא מִתִּי
עַלְמָא וַיְתַהְדֵשׁ עַלְמָא בְּקִיּוֹם שְׁלִים דָלָא לִיְהֹוי
(בקדמיה דשליט מותא בעלםא בגין דחויא) (נ"א ברית ומיתה בעלםא ויתעבר חוויא
עלםא דנרים) גָּרִים מֹתָא בְּעַלְמָא לְכָלָא וְאַסְתָּאָב עַלְמָא
וְאַתְּחַשֵּׁיךְ אַנְפּוֹי.

תַּא חַזִּי, כְּתִיב, (בראשית ג) זַאֲבָה אָשִׁית בִּינְךָ וּבֵין
הָאָשָׁה. מָאִי זַאֲבָה בְּדִכְתִּיב (איוב ט) חַלְפוּ עַם
אֲנִיוֹת אַבָּה. דָהָא כִּמָּה אַרְבֵּין שְׂטָאוֹן גַּו יְמָא רַבָּא,

לשון הקודש

וְשָׂרָאֵל, אוֹ תָאֵמֵר הַשִּׁירָה וְהַווֹּן, שְׁרָעֵי
אַחֲרֵיכֶךָ יְתַעוּרְרוּ מִן הַעֲפָר הַמְתִים שֶׁל
הָעוֹלָם וַיְתַהְדֵשׁ הָעוֹלָם בְּקִיּוֹם שְׁלָם,
שְׁלָא יְהָה וּבְתִחְלָה שְׁחָפוֹת שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם,
יְמִינָה, וְדָאי לְאַזְתָּה תְּדִרְגָּה שֶׁל הַמִּזְמוֹר
הַזָּה. מָתִי? בְּזָמָן שִׁיקּוֹמוּ מִתִּי עוֹלָם
וַיְתַעוּרְרוּ מִן הַעֲפָר, וְאַזְתָּה חַדְשָׁ מִה
לְכָל, נְגַטְמָא הָעוֹלָם וְנְחַשְׁבוּ פָנֵינוּ.
בָּא רַאֲתָה, כְּתוּב (בראשית א) זַאֲבָה אָשִׁית
בִּינְךָ וּבֵין הָאָשָׁה. מָה זה זַאֲבָה?

הַוְשִׁיעָה לוֹ, אַתָּה מַיִם? אַתָּה תְּדִרְגָּה
שָׁאַמְרָה אֶת הַשִּׁירָה הַזָּה, מִשּׁוּם שְׁבָהָם
גְּסִמְכָה בִּימֵין וּבַשְּׂמָאל. הַוְשִׁיעָה לוֹ
יְמִינָה, וְדָאי לְאַזְתָּה תְּדִרְגָּה שֶׁל הַמִּזְמוֹר
הַזָּה. מָתִי? בְּזָמָן שִׁיקּוֹמוּ מִתִּי עוֹלָם
וַיְתַעוּרְרוּ מִן הַעֲפָר, וְאַזְתָּה חַדְשָׁ מִה
שְׁלָא נְعָשָׂה בְּעוֹלָם הַזָּה.
רַבִּי יוֹסֵי אמר, בְּזָמָן שִׁיעָה הַקָּדוֹשָׁ
בָּרוּךְ הוּא נְקֻמוֹת בְּעוֹלָם בְּשִׁבְיל

וְאֵית אֶרְבִּין וַסְפִּינָּן מִתְפְּרִשָּׁן דָּא מִן דָּא. וְאֵינּוֹן אֶרְבִּין דַּהֲאֵי נְחַשׁ שְׁאַט בְּגֻווִּיהוּ אֶקְרֵזָן אֲנִיּוֹת אָבָה.
בִּינְגָה וּבֵין הָאָשָׁה. דָּא אָשָׁה יְרָאָת יִי. וּבֵין זְרַעַה,
אלְיַין שְׁאַר עַמְּינָן עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים
וּמְזֻלּוֹת. וּבֵין זְרַעַה, **אלְיַין** יְשָׂרָאֵל. הַוָּא יְשַׁוְּפֵךְ רָאשָׁן,
דָּא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִזְמִין לְבָעָרָא לֵיהּ מַעַלְמָא
דְּבָתִיב, (ישעה כה) בְּלֹעַ הַמְּמוֹת לְגַנְצָה. וּבְתִיב, (זכריה יג) וְאֵת
רוֹחַ הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ.

רָאשָׁן, דָּא לְזִמְנָא דָּאָתִי דִיְתְעַרְוָן מִתְּיאָ. דַּהֲאָ בְּדִין
לְהַנְּיִי עַלְמָא רָא"ש, דִיְתְקִיעִים בְּרָא"ש דָּאִיהוּ
עַלְמָא עַלְאָה. וְאֵתָה תְּשׁוֹפֵנוּ עַקְבָּ. דָּא בְּהָאֵי עַלְמָא
הַשְׁתָּא דָּאִיהוּ עַקְבָּ וְלֹאָוֹ אִיהוּ בְּקִיזְמָא וְהַוָּא חִזְיָא
נְשִׁיךְ לְעַלְמָא וְאַחֲשִׁיךְ אַגְּפּוּי בְּרִין.

לשון הקודש

בפתחו (איוב ט) חָלַפוּ עַם אֲנִיּוֹת אָבָה. מִן הָעוֹלָם, שְׁפָתוֹב (ישעה כד) בְּלֹעַ הַמְּמוֹת
לְגַנְצָה, וּבְתִיב (זכריה יג) וְאֵת **רוֹחַ הַטְּמָאָה** שְׁהַנְּהָה
בְּתוּךְ הַיּוֹם הַגָּדוֹל, וְיִשְׁאַל אֲנִיּוֹת וְסִפְינָות
נְפִירָדוֹת וּמוֹזָה. וְאוֹתָן הָאֲנִיּוֹת שְׁהַנְּחַשָּׁב
הָזָה שָׁט בְּתוּכֵן, נְקַרְאֹת אֲנִיּוֹת אָבָה.
בִּינְגָה וּבֵין הָאָשָׁה – וּאָשָׁה יְרָאָת הָ/.
וּבֵין זְרַעַה – אַלְוֹ שְׁאַר עַמִּים עַזְבִּי
עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת. וּבֵין זְרַעַה –
אַלְוֹ יְשָׂרָאֵל. הַוָּא יְשַׁוְּפֵךְ רָאשָׁן – וּה
הַקְּרוּשׁ בְּרִיךְ הוּא שְׁעַתִּיד לְבָעָר אַוְתוֹ

הַבְּרִיאוֹת.

תא חוו, יומין דבר נש אַתְּבָרִיאוֹ זְקִיָמוֹ בְּאַינְזָן
הַרְגֵּזָן עַלְאַיָּן, בֵּין דְמַסְיִימָו לְאַתְּקִיָמָא בְּאַינְזָן
הַרְגֵּזָן דְבָתִיב, (תהלים צ) יְמִי שְׁנָוֹתֵינוּ בְּחַם שְׁבָעִים שְׁנָה
וָנוּ, מִכָּאָן וְלֹהֲלָא לִית דְרָגָא לְאַתְּקִיָמָא. וּבָגִין כֶּךָ
וְרֹהֶב"ם עַמְלָן וָאָנוּ. וְאַינְזָן בֶּלָא הוּוּ.

אבל אַיְזָן יּוֹמִין דְצִדִיקִיא (דף קכד ע"ב) הוּוּ וְאַתְּקִיָמוֹ
כִּמָה דָאת אָמֵר וַיְהִי חִי שָׂרָה. וּבָנָו וְאַלְהָ
יְמִי שְׁנִי חִי אֶבְרָהָם. וְאֵי תִימָא חַכִּי נְמִי בְתִיב
בְּיַשְׁמָעָל דְבָתִיב, (בראשית כה) שְׁנִי חִי יַשְׁמָעָל. אֶלָא
בְתִשׁוֹבָה אֶהָדר, וְעַל דָא קָרֵי בְיוֹמָיו וַיְהִי:

ותמת שָׂרָה בְקָרִית אֶרְבָע. רַבִי אָבָא אָמֵר בְגַנוֹנוֹתָא
דָא לֹא הוּוּ בְכָל נְשִׁי עַלְמָא דָהָא אַתְמָר
חוֹשֵׁבָן יוֹמָה אַו שְׁנָה אַו קִיּוֹמָה אַו עַלְמָא וְהַהוּא אַתְרָ

לשון הקודש

בא ראת, הַיָּמִים שֶׁל אָדָם נִבְרָאוּ וְעַמְדוּ
בָאָוֹתָם הַדָּגְנָוֹת הַעֲלִילָוֹת, בֵּין
שְׁהַסְתִּימָו לְהַתְקִים בָאָוֹתָן הַדָּגְנָוֹת,
שְׁבָתוֹב (תהלים צ) יְמִי שְׁנָוֹתֵינוּ בְּחַם
שְׁבָעִים שְׁנָה וָנוּ. מִכָּאָן וְהֲלָא אַיִן
דְרָגָה לְהַתְקִים, וּמְשׁוּם כֶּךָ וְרֹהֶב"ם עַמְלָן
וָאָנוּ, וְהֵם בֶּלָא חִי.

אבל אַוְתָם הַיָּמִים שֶׁל הַצְדִיקִים חִי
וְהַתְקִימָו, בָמֹ שְׁנָאָמֵר וַיְהִי חִי שָׂרָה,

דְּאַתְקָבָרָת בֵּיה. אֲלֹא לְאַחֲזָה דֶּלֶא הָהָה כִּשְׁרָה בְּכָל
גַּשְ׀י עַלְמָא.

וְאֵי תִּימָא הָא מְרִים דְּבָתִיב (במדבר כ) וְתִמְתָּה שֵׁם מְרִים
וְתִקְבָּר שֵׁם. בָּגִין לְאַחֲזָה סְרַחְנָא דִיְשְׂרָאֵל קָא
אָתָא, דְּהָא מִיא לֹא אָזְלֵי לְהֹו בִּשְׂרָאֵל אֲלֹא
בְּזִכְוֹתָא דְּמְרִים. אָבֵל לֹא אַתְמֵר בְּמִיתָּה כַּמָּה
דְּאַתְמֵר בְּשְׁרָה.

רַבִּי יְהוֹדָה פָּתָח (קהלת ז) אֲשֶׁרֶיך אָרֶץ שְׁמַלְכֶך בֵּן
חוֹרִים וְשֶׁרֶיך בְּעֵת יַאֲכָלוּ. הָאֵי קְרָא (צח ב)
אָזְקָמָה חֶבְרִיא, אָבֵל אִית לֹז לְאַסְטָכָלָא בֵּיה,
דִזְבָּאֵין אִינּוֹן יִשְׂרָאֵל דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַהֲבֵּב לֹזָן
אוֹרְיִיתָא לְמַנְדָע בֶּל אָזְחָוּן סְתִימָין וְלְאַתְגָּלִיא לֹזָן
רוֹזָן עַלְאֵין וְהָא אַתְמֵר.

אֲשֶׁרֶיך אָרֶץ, דָא אָרֶץ הַחַיִים, בָּגִין דְּמַלְכָא דִילָה

לשון הקודש

שְׁרָה בְּכָל נִשּׁוֹת הָעוֹלָם.
וְאֵם תָּאמַר הָנֶה מְרִים, שְׁבָתוֹב (במדבר ט)
הַפְּסוֹק הָהָה בְּאַרְוחָה חֶבְרִים, אָבֵל יִשְׁלַׁש
לְנוּ לְהַסְטָפֵל בּוֹ, שָׁאשְׁרִיכָם יִשְׂרָאֵל
שְׁחַקְרוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא נְתַן לָהֶם תּוֹרָה
לִדְרָעָת בֶּל הַדְּרָכִים הַנְּסִפְרוֹת וְלִגְלוֹת
מְרִים. אָבֵל לֹא נָאֵם בְּמִיתָּה בְּמוֹ
אֲשֶׁרֶיך אָרֶץ - וּוּ אָרֶץ הַחַיִים, מִשּׁוּם
שְׁחַטְלָךְ שְׁלָה מִזְמִין לָהּ בֶּל הַבְּרָכוֹת
רַבִּי יְהוֹדָה פָּתָח, (קהלת ז) אֲשֶׁרֶיך אָרֶץ

אָזְמִין לְה כֵל בְּרַכָּא דְאַתְּבָרֶכָא מִאֲבָהו עַלְאיָן, רֹא
דוֹאָנוֹ דְאַיְהוּ קַיִמָא לְאַרְקָא עַלְה בְּרַכָּא תְדִיר, וְאַיְהוּ
בָנָ חֹרִים בָנָ יְוָבָלָא דְאַפִיק עַבְדִין לְחִירָה, בְּרָא
דְעַלְמָא עַלְאָה דְאַפִיק תְדִיר כֵל חַיָין וּכֵל נְהִירָה וּכֵל
מִשָּׁחָ רְבוּתָה, וּכֵלָא אֲגִינִיד הָאִי בְּרָא בְּזָבָרָא לְהָאִי אַרְץ
כִּמְה דְאַת אָמֵר (שמות ז) בָנָי בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל, וּבָנִים כֵה
אַשְׁרִיך אַרְץ.

וּמָה דְאַתְמָר אֵי לְךָ אַרְץ שְׁמַלְבָד נֻעָר כִּמְה
דְאַזְקְמוֹתָה, דְהָאִי אַרְץ תְתָאָה וּעַלְמָא תְתָאָה
לֹא יִנְקָא אֶלָא מִגּוֹ שְׁלַטְנוֹתָא (קעילא) דְעַרְלָה. וּכֵלָא
מִהְזֹא מַלְכָא דְאַקְרָי נֻעָר כִּמְה דְאַזְקְמוֹתָה. וַיְיִ
לְאַרְעָא דְאַצְטְרִיך לִיְנָקָא הָכִי.

תָא חַזִי, הָאִי נֻעָר (דף גכח ע"א) לִית לֵיה מִגְרָמִיה בְּלוּם
בָר בְד נְטִיל בְּרַכָּא לְזִמְנֵז יְדִיעָן, וּכֵל זִמְנֵז

לשון הקודש

שהתברכה מהאבות העליונים, הפסוד
של וְאָו, שהוא עופר להרייך עלייה
ברבותה תמיד, והוא בָנָ חֹרִים, בָנָ הַיּוֹבֵל
שְׁמוֹצִיא אֶת הָעֲבָדִים לְחִירָה, בָנָ הַעֲוָלָם
הַעֲלִיוֹן שְׁמוֹצִיא תְמִיד אֶת כֵל הַתִּים
וּכֵל הַאֲוֹר וּכֵל שְׁמָן מִשְׁחָה, וּכֵל
מִשְׁפִיעַ הַבָּנָן הַבָּכֹור הַזָּה לְאַרְץ הַזָּה, בָמָו
שְׁנָאָמֵר (שמות ז) בָנָי בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל, ומושם
בָה אַשְׁרִיך אַרְץ.

בָא רְאָה, הַנֻּעָר קָנָה אֵין לוֹ מַעֲצָמוֹ
בְּלוּם, רק בְשָׁנוּטֵל בְּרֻכוֹת לְעתים

דְּאַתְמָנוּ מִגִּיה וְאַתְפָגִים סִיחָרָא וְאַתְחַשֵּׁךְ וּבְרַכָּאָן
אַתְמָנוּ מִגִּיה, וַיְיִלְעַלְמָא דְאַצְטָרִיךְ לִינְקָא בְּהַהְיא
שְׁעַתָּא. וְעוֹד בְּכֶפֶה דִינֵין אַתְדוֹן הָאֵי עַלְמָא עַד לֹא
יִנְקָא מִגִּיה, דְכֹלָא בְּדִינָא אֲתָקִים וְאַתְעַבְדָּר
וְאַזְקָמוּה (הכ').

תָא חַזִי, וַתִּמְתַחֵת שָׂרָה בְּקָרִית אֶרְבֶּעָ. רֹזֵא אִיהוּ, בְּגִין
דְלָא הָוה מִתְתָה עַל יְדָא דְהַהְוא גַּחַשׁ
עַקְיָמָאָה, וְלֹא שָׁלַט בָה בְּשָׁאָר בְּגִין עַלְמָא דְאִיהוּ
שְׁלִיט בְּהָוּ. וַעַל יְדֵיה מִתוּ בְּגִין עַלְמָא מִיּוֹמָא דְגָרִים
לוֹזָן אָדָם בָּר מִשְׁׁחָה וְאַחֲרֵין וּמְרִי"ם דְכָתִיב בְּהָוּ עַל
פִי יְיָ. וּבְגִין יִקְרָא דְשְׁבִינְתָא לֹא בְּתִיב בְּמְרִים עַל
פִי יְיָ.

אָבָל בְּשָׂרָה בְּתִיב בְּקָרִית אֶרְבֶּעָ, רֹזֵא דְקָרִית אֶרְבֶּעָ
בְּרֹזֵא עַלְאָה, וְלֹא עַל יְדָא אַחֲרָא. בְּקָרִית

לשון הקודש

יְדֹועִים, וּכְל הַפְּעָמִים שְׁגָמָנוּ מִפְנִינוּ,
וְגַפְגָמָה הַלְבָנָה וְגַחַשְׁבָת, וְהַרְכּוֹת
גַּמְגָנוֹת מִפְנִינוּ. אוֹי לְעוֹלָם שְׁאַרְיךְ לִינְק
בְּשֻׁעה הָזָה. וְעוֹד, בְּכֶפֶה דִינִים גַדְזִים
הַעוֹלָם הָזָה טָרַם יוֹנֵק מִפְנִינוּ, שְׁחַכְל
מְתָקִים בְּדִין וְנַעֲשָׂה, וְנַתְבָאָר וּבְרוּ.
בָא רָאָה, וַתִּמְתַחֵת שָׂרָה בְּקָרִית אֶרְבֶּעָ -
סּוֹד הָוּא, מִשּׁוּם שְׁלָא הִתְהַגֵּת מִתְתָה עַל

אַרְבָּעָה, וְלֹא בְּנֵחֶשׁ. בְּקִרְיַת אַרְבָּעָה הִיא חֶבְרוֹן, דְּאַתְּחֵבָר דָּוֹד מַלְכָא בָּאֲבָהָן, וְעַל דָּא לֹא הָוֹה מִתְּתָה בִּידָא אַחֲרָא אֶלָּא בְּקִרְיַת אַרְבָּעָה.

תֵּא חַיּוּ, כִּד יוֹמִין דָבָר נִשׁ אַתְּקִיּוֹן בְּדָרְגֵינוּ עַלְאַיִן, אַתְּקִים בָּר נִשׁ בְּעַלְמָא. בֵּין דָלָא אַתְּקִים בְּדָרְגֵינוּ עַלְאַיִן, נְפָקִי וְנֵחֶתִי לְתַתָּא עַד דְּקִרְיבָּה לְהָאִי דָרְגָא דְמֹתָא שְׂרִיא בִּיה, וְכַדֵּין נְטִילָ רְשָׁוֹ לְאַפִּיק נְשִׁמְתָא וְטָאָם עַלְמָא בְּזַמְגָא חַדָּא וְנְטִילָ נְשִׁמְתָא וְסָאִיב לִיה לְגֻפָא וְאַשְׁתָאָר מְסָאָבָא. וְבַאֲיַן אִינּוֹן צְדִיקִיא דָלָא אָסְתָאָבוֹ וְלֹא אָשְׁתָאָר בְּהָוּ מְסָאָבָותָא. וְתֵא חַי בְּאַמְצִיעוֹת דְּרִקְיָעָא אַתְּקִטָר חַד אָוֶרֶחָא קְסְטְרִיאָ וְאַיְהוּ חַזְיאָ דְּרִקְיָעָא דָבָל בְּכִבֵּין דְקִיקִין בְּלָהּוּ קְטִירִין בִּיה וְקִיְמִי בִּיה תְּלִי תְּלִין, וְאַיְנוּ מִמְּנָן בְּסְתִירָוּ (ס"א בְּסְטִירָוּ) עַזְבָּדִי בְּגַי עַלְמָא.

לשון הקודש

ידי אחר. בְּקִרְיַת אַרְבָּעָה, וְלֹא בְּנֵחֶשׁ. בְּקִרְיַת אַרְבָּעָה, הִיא חֶבְרוֹן. שְׁהַתְּחֵבָר הוּד הַמְלָךְ עַם דָּאָבָות, וְעַל בָּן לֹא הִקְתָּה מִתְּתָה בִּיד אַחֲרָא אֶלָּא בְּקִרְיַת אַרְבָּעָה. **בָא** רָאת, פְּאַשְׁר הַיּוֹם שֶׁ אַדְםָ הַתְּקִיּוֹן בְּדָרְגָוֹת עַלְיוֹנוֹת, מַתְּקִים אַחֲרָמָ בְּעוֹלָם. בֵּין שֶׁלָא מַתְּקִים הַאֲדָם בְּעוֹלָם. הַבּוֹכְבִים הַדְּקִים בָּלָם קְשׁוּרִים בּוּ וְעוֹמְדִים בּוּ תְּלִי תְּלִים, וְהָם מִמְּגִים (בְּאַדְםָ) לְמִטָּה, עד שְׁקָרְבִים לְדָרְגָה הָוּ שְׁבָה

כִּגְוֹנָא דָא בַמָה חֲבִילֵי טְהִירֵין נֶפְקֵי לְעַלְמָא מְהָאי
חַיָּא עַלְאָה קְדֻמָּה דְאַתְפָתָה בֵיה אָדָם,
וּבְלָהו מִמְנָן בְסְתִירָו עַזְבֵדִי (דף קכח ע"ב) עַלְמָא, וּבְגִינַן בְּדַ
אָתֵי בָר נֶשׁ לְאַתְדָבָא, מִסְיעֵין לֵיה מַלְעִילָא,
וּסְיעֵא דְמָאֵרֵיה סְחִירָא לֵיה וְאַסְתָמֵר וְאַקְרֵי קְדוֹשׁ.
אָתֵי בָר נֶשׁ לְאַסְתָאָבָא, בַמָה חֲבִילֵין טְהִירֵין
אָזְדָמָנוּ לֵיה. וּבְלָהו (סְחִירָו) שְׂרִירֵין בֵיה וּמְסְחִירֵין
לֵיה וּמְסָאֵבֵין לֵיה וְאַקְרֵי טְמָא, וּבְלָהו אָזְלֵי וּמְבָרֵזֵי
קְפֵי, טְמָא טְמָא בַמָה דְאָתֵ אָמֵר, (וַיָּקֹרְא י"ו) וּטְמָא טְמָא
יַקְרָא. וּבְלָהו קְטִירֵין בְהַהוּא חַיָּא קְדֻמָּה וּסְתִירֵין
בְבַמָה עַזְבֵדִי עַלְמָא.

רַבֵּי יִצְחָק וּרַבֵּי יוֹסֵי הוּא אָזְלֵי מְטָבְרֵיא לְלוֹד. אָמֵר
רַבֵּי יִצְחָק תְוֹהֵנָא עַל הַהוּא רְשֵׁעַ דְבָלָעַם דְכָל
עַזְבֵדֵי דְהַהוּא רְשֵׁעַ הוּא מְסָטֵרָא דְמָאָבָא. וְחַכָּא

לשון הקודש

אוֹרוֹת מִזְדְמָנִים לוֹ, וְכָלָם וּסְגִבִיסָו שׂוּרִים
בוֹ וּמְסּוּבִּים אֶתְוֹ וּמְטַמָּאים אֶתְוֹ,
וּנְקָרָא טְמָא. וְכָלָם הַוְלָבִים וּמְבָרֵזִים
לְפָנָיו טְמָא טְמָא, בָמוֹ שְׁגָנָא מֵר (וַיָּקֹרְא י"ז)
וּטְמָא טְמָא יַקְרָא. וְכָלָם קְשׁוּרִים בְאֶתוֹ
הַנְּחַשׁ הַקְּדָמָנוּ וּנְסִתְרִים בְבַמָה מְעַשִים
שֶׁל הַעוֹלָם.

רַבֵּי יִצְחָק וּרַבֵּי יוֹסֵי הֵיו הַוְלָבִים
מְטָבְרֵיא לְלוֹד. אָמֵר **רַבֵּי יִצְחָק**, תְמָנֵנִי

עַל מְעֵשֵי בְנֵי הָעוֹלָם שְׁבָפְתָר.
בְּדִגְמָת וְה בַמָה קְבוֹצָות מְלָאֵבִי דִין
יְוַצְאֹת לְעוֹלָם מִזָה הַנְּחַשׁ הַעֲלִיוֹן
הַקְּרָמָן שְׁהַתְפָתָה בּוֹ אָדָם, וְכָלָם
מִמְנָנִים בְסִטָר מְעֵשֵי הָעוֹלָם, וּמְשׁוּם כֵה,
בָא אָדָם לְהַטָּהָר - מִסְיעֵים אֶтоֹ
מַלְמָעָה, וּהַסְיוּעָ שֶל רַבּוֹ מַקִּיף אֶтоֹ
וּנְשָׁמָר וּנְקָרָא קְדוֹשׁ.

בָא הָאָדָם לְהַטָּמָא - בַמָה חֲבִילֹתָשׁ שֶל

אָוְלִיפְנָא רֹזֵא חֶדֶא, דְּכַל זַיִנִי נְחַשִּׁיא דְּעַלְמָא בְּלַהֲזָן
מִתְקַפְּרוֹן וְנִפְקִין מִהְהֹא נְחַשׁ קְדֻמוֹנִי דָאִיהוּ רֹוח
מִסְאָבָא מְזֻזָּהָמָא, וּבְגִין כֵּד בְּלַחְרְשִׁין דְּעַלְמָא אַקְרִין
עַל שְׁמָא דָא נְחַשִּׁים (ועקרבים) וּבְלַהֲזָן מַהְאִי סְטָרָא
נִפְקִין. וּמְאן דָא תְּמִישָׁך בְּהָאִי, הָא אַסְתָּאָב.

וְלֹא עוֹד אַלְא דְּבַעַי לְאַסְתָּאָבָא בְּגִין לְאַמְשָׁבָא
עַלְיהָ הַהֹּא סְטָרָא דָרֹוחָ מִסְאָבָא. דָהָא תְּגִינָן
כְּגֻנוֹנָא דָאַתְעַר בָּר נְשָׁה הַכִּי נְמִי אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ
מְלֻעִילָא, אֵי אִיהוּ אַתְעַר בְּסְטָרָא דְּקָדוֹשָׁה אַמְשִׁיךְ
עַלְיהָ קָדְשָׁה מְלֻעִילָא וְאַתְקָדָשׁ. וְאֵי אִיהוּ אַתְעַר
בְּסְטָרָא דִמְסָאָבָא הַכִּי אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ רֹוחָ מִסְאָבָא
וְאַסְתָּאָבָא. דָהָא אַתְמַר עַל מָה דְּתְגִינָן אָתֵי בָר נְשָׁה
לְאַסְתָּאָבָא מִסְאָבִין לִיהָ.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

עַל אָתוֹ בְּלַעַם הַרְשָׁעַ, שֶׁבֶל מַעֲשֵׂי אָתוֹ
הַרְשָׁעַ הִיוֹ מִצְדַּחַת הַטְמָאָה, וְכֹאֵן לְמִרְנָנוּ
סָוד אֶחָד - שֶׁבֶל מִינִי נְחַשִּׁים שֶׁל
הַעוֹלָם, בְּלָם קְשׁוּרִים וַיּוֹצְאִים מֵאָתוֹ
הַנְּחַשׁ הַקְּדָמוֹנִי, שֶׁהָוָא רֹוחָ טָמָא
מִזְחָמָת. וּמִשּׁוּם כֵּד בְּלַהֲזָפִים שֶׁל
הַעוֹלָם נִקְרָאים בְּשָׁם הַזָּהָר נְחַשִּׁים
(ועקרבים), וּבְלָם יוֹצְאִים מִן הַצְדָּה. וּמִ
שְׁגַם מִשְׁךְ לְזָהָר, הַגָּה הָוָא גְּטָמָא.
וְלֹא עוֹד, אַלְא שְׁרוֹצָה לְהַטָּמָא בְּדִי

בגין בְּקֵד הַהוֹא רִשְׁעַ דְּבָלָעַם, בְגִינַן לְאַמְשָׁבָא עַלְיהָ
רוּחַ מִסְאָבָא מִיהַהוֹא נְחַשׁ עַלְאהָ, הַזָּה אַסְתָּאָב
בְּכָל לִילִיא בְּאַתְּנִיהָ, וְהַזָּה עַבִּיד עַמָּה עַזְבִּי אִישָׁוֹת
בְגִינַן לְאַסְתָּאָבָא וְלְאַמְשָׁבָא עַלְיהָ רִוַּחַ מִסְאָבָא, וּבְדִין
עַבִּיד חֲרַשְׂיוֹ וּעַזְבָּדוֹ.

וְשִׁירֹתָא דְעַזְבָּדוֹ הַזָּה נְטִיל נְחַשׁ מַאֲינַנוּ חֲזִין
וּקְטִיר לִיהְ קְפִיה וּבְזֻעַ (דף גכו ע'א) רִישִׁיה
וְאָפִיק לִישְׁגִיה וּנְטִיל עַשְׁבִין יְדִיעָנוּ וְאָזְקִיד פָלָא וּבִעַד
מִגְיה קְטָרָתָא חֲדָא, לְבָתָר נְטִיל רִישָׁא דְהַהוֹא חֲזִין
וּבְזֻעַ לִיהְ לְאַרְבָּע סְטֶרִין וּבִעַד מִגְיה קְטָרָתָא אַחֲרָא.
וּבִעַד עַגְולָא תָה, וְהַזָּה אָמַר מַלְין וּבִעַד עַזְבָּדוֹ
אַחֲרֵנִין, עד דְאַמְשִׁיךְ עַלְיהָ רִוְחִין מִסְאָבִין,
וְאַזְדִּיעָנוּ לִיהְ מַה דְאַצְטָרִיךְ, וּבִעַד בְהּזָה עַזְבָּדוֹ בְפּוֹם
מַה דְאַינַנוּ יְדָעֵי מְסִטָּרָא דְהַהוֹא חֲזִין דְרַקְיָעָא.

לשון הקודש

משום בְּקֵד אותו בְלָעַם הַרְשָׁעַ, כִּי
לִמְשָׁךְ עַלְיוֹן רֹוח טָמֵא מִאָתוֹ הַנְּחַשׁ
הַעֲלִיּוֹן, הַזָּה נְטִמָא בְכָל לִיהְ עַמָּה
אַתְּנוֹן, וְהַזָּה עוֹשֶׁה עַמָּה מַעֲשֵׂי אִישָׁוֹת
כִּי לְהַטְמָא וּלִמְשָׁךְ עַלְיוֹן רֹוח טָמֵא,
וְאוֹעֶשֶׁה בְשָׁפִיו וּמַעֲשָׂיו.
וּרְאָשִׁית מַעֲשֵׂי הַזָּה נְזֹטֵל נְחַשׁ מִאָתוֹם
נְחַשִּׁים, וּקוֹשֵׁר אותו לְפָנָיו, וּקוֹרֵעַ אֶת
רָאשׁוֹ, וּמוֹצִיאָ את לְשׂוֹנוֹ, וּנוֹטֵל עַשְׁבִים

**מִתְפָּנָן אַתְּמַשֵּׁךְ בְּעֹבֶדֶזְיִו וְחַרְשֵׁזִי עַד דְּאַמְשִׁיךְ עַלְיָה
רִוִית מִהְהֹזָא נְחַשׁ קְדֻמָּאָה.**

וּמִהְכָּא הַוָּה יְדֻעַ יְדִיעָן וְחַרְשֵׁין וְקֹסְמִין. וּבְגִינַן כֵּד
בְּתִיב וְלֹא חַלְד בְּפָעַם בְּפָעַם לְקַרְאַת
נְחַשִּׁים, נְחַשִּׁים וְדָאי, וְעַקְרָא וְשַׁרְשָׁא בְּמִסְאָבוֹתָא
אֲיהוֹ בְּמָה דְּאַתְּמָר, וְלֹבֶתֶר שִׁירּוֹתָא דְכָלָא לֹאוֹ אִידָהוּ
אַלְאָ בְּנְחַשׁ.

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי אַפְמָאִי כָּל זִינִי חַרְשֵׁין וְקֹסְמִין לֹא
אָשְׁתַּבְחוּ אַלְאָ בְּנְשִׁיָּא. אָמֵר לִיה הַכִּי
אָזְלִיפָנָא מִדְאָתָא נְחַשׁ עַל חַוָה הַטִּיל בָה זְהָמָא, בָה
אָטִיל וְלֹא בְּבָעַלה. אָמֵר הַכִּי הַוָּא וְדָאי, אָתָא רַבִּי
יוֹסֵי וְגַשְׁקִיהַ לַרְבִּי יַצְחָק, אָמֵר בְּמָה זְמַנֵּינוּ שְׁאַיְלָנָא
הָאֵי מַלָּה וְלֹא זְכִינָא בָה אַלְאָ הַשְׁתָּא.

אָמֵר לִיה כָּל הַגִּי עֹזֶבֶדֶין וְכָל מָה דִּינָע בְּלָעַם מֵאָן

לשון הקודש

אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, לְפָה כָל מִנֵּי בְּשָׁפִים
וּקְסָמִים לֹא נְמַצְאָים אַלְאָ בְּנְשִׁים? אָמֵר
לוֹ, בְּהָלֵמְדָנָנוּ, מִשְׁבָא נְחַשׁ עַל חַוָה,
הַטִּיל בָה זְהָמָא. הַטִּיל בָה וְלֹא בְּבָעַלה.
אָמֵר, בְּהָזֶה וְהָזָאי בָא רַבִּי יוֹסֵי וְגַשְׁקִיהַ
לַרְבִּי יַצְחָק. אָמֵר, בְּמָה פָעַם שְׁאַלְתִּי
עַל הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא זְכִיתִי בָוּ, אַלְאָ בְּעַתָּה
אָמֵר לוֹ, כָל הַמְּעֻשִׂים הַלְלוּוּ וְכָל מָה
שִׁידַע בְּלָעַם, מַאיָה מָקוֹם לְמַד אָוֹתָם?
אַלְאָ בְּנְחַשׁ.

אתר אוליף ליה. אמר ליה מֵאָבֹוי. אֲבָל בְּאַינּוֹן הַרְבִּי קָדָם דְּאַיְהוּ אֶרְץ קָדָם אָוְלִיפָּה כֹּל חֶרְשִׁין וְכֹל זִינִי קֹסְמִין. בְּגַין דְּבָאַינּוֹן טִירִי אַיְנּוֹן מְלָאָכִי עַזְּנִיא וְעַזְּנִיאָל, דְּאָפְּגִיל לֹזָן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִן שְׂמִיא וְאַינּוֹן קְטִירִין בְּשַׁלְשָׁלָאִי דְּפִרְזָלָא וְאַזְדִּיעִין חֶרְשִׁין לְבִנִי נְשָׁא, וְמַתְפִּין הַזָּהָה יְדֻעַ בְּלָעַם כִּמָּה דָּאַת אָמַר מִן אָרָם יְנַחֵנִי בְּלַק מֶלֶךְ מוֹאָב מְהֻרְבִּי קָדָם.

אמַר לֵיה וְהָא כְּתִיב וְלֹא הָלָךְ כְּפֻעַם בְּפֻעַם לְקַרְאַת נְחַשִּׁים וַיֵּשֶׁת אֶל הַמְּדָבָר פָּנָיו. אָמַר לֵיה, סְטוּרָא תִּתְאַה דְּאַתְּיָא מְרוּוח מִסְּאָבָא דְּלָעִילָא, הַזָּה רֹוח מִסְּאָבָא דְּשִׁלִּיט בְּמַדְבָּרָא כִּד עֲבָדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִת עֲגָלָא בְּגַין לְאַסְתָּאָבָא בְּהַדִּיחָה דְּאַיְהוּ תִּתְאַה, וּבְכָלָא (דף קנו ע"ב) עֲבָד חֶרְשָׁיו בְּגַין דִּיבְנֵל לְאַעֲקָרָא לֹזָן לִיְשָׂרָאֵל וְלֹא יִכְלֶל.

לשון הקודש

אמר לו, מֵאָבֹוי. אֲבָל בְּאַתָּם הַרְבִּי קָדָם, שְׁהִיא אֶרְץ קָדָם, לִמְדָר כָּל הַבְּשִׁבּוּם וְכָל מִינִי קֹסְמִים, מִשּׁוּם שַׁבְּאוֹתָם הַהְרִים הַמְּלָאָכִים עַזְּנִיא וְעַזְּנִיאָל שְׁחִפְּלֵל אַתָּם הַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא מִן הַשּׁוּמִים, וְהֵם קְשׁוּרִים בְּשַׁלְשָׁלוֹת שְׁלִבְזִיל, וּמוֹדִיעִים בְּשִׁפְּסִים לְבִנִי אָרָם. וּמִשּׁם הִי יְדֻעַ בְּלָעַם, בֶּמוֹ שָׁנָאָמַר מִן אָרָם יְנַחֵנִי בְּלַק מֶלֶךְ מוֹאָב מְהֻרְבִּי קָדָם.

אמֶר רבי יוסי ה'אי דאמרת בקדמיתה דבד נח'ש אתה על חוה אטיל בה זוחמא שפיר, אבל הא תגינן דבד קאימו ישראל על טורא דסיני פסק מניזהו זוחמא. ישראל דקבילו אוריתא פסק מניזהו זוחמא, אבל שאר עמיין עובי עבודת כובבים ומזלות דלא קבילו אוריתא לא פסקא זוחמא מניזהו.

אמֶר ליה שפיר קאמרת, אבל תא חוי, אוריתא לא אתייה בת אלא לדבורי דבתיב, (דברים ז) זואת התורה אשר שם משה לפניו בני ישראל. דהא נשי פטירין מפקודי אוריתא.

יעוד דאהדרו כלחו לו זוחמתן בקדמיתה בתר דחטו, נאתה קשיא לאתפרשא זוחמא מנה יתר מגברא. ובגין כד אשתחוו נשיין בחרשיא

לשון הקודש

אמֶר רבי יוסי, מה שאמרת בראשונה, אמר לך, יפה אמרתך אבל בא ראה, שבאשר הנחש בא על חוה הטיל בה זוחמא - זה יפה. אבל הרי שנינו, שבאשר עמדו ישראל על הר סיני, פסקה מכם זוחמא. ובישראל קבלו תורה, פסקה מכם זוחמא. אבל שאר העמים עובי עבויים שלא קבלו תורה, לא פסקה מכם זוחמא.

וּבָזְהַמָּא דָא יִתֵּיר מְגֻבֶּרִין. דָהָא נְשִׁיא מִסְטָרָא דַשְׁמַאֲלָא קָא אַתִּינוּ וְאַתְּדַבְּקוּ בְּדִינָא קְשִׁיא, וִסְטָרָא דָא אַתְּדַבְּקָה בְּהוּ יִתֵּיר מְגֻבֶּרִין כִּמָה דָא תִּמְרֹב בְּגַיִן דָא תִּאָמֶר מִסְטָרָא דְדִינָא קְשִׁיא, וְכֹל אַתְּדַבְּקָה וְאוֹיל בְּתַר זִיגִיה.

תָא חַי, דָהָבִי הֵיא כִּמָה דָא מִנָּא, דְבָלָעָם הָזָה אַסְטָאָב בְּקַדְמִיתָא בְגַיִן לְאַמְשָׁבָא עַלְיהָ רֹוחָא מִסְאָבָא. בְּגַוְונָא דָא אַתִּתָּא בְּיוּמִי דְמִסָּאָבוּ דִילָה אַיתָ לִיה לִבְרָנְשׁ לְאַסְטָמָרָא מִנָּה, בְגַיִן דְבָרוּתָמָסָבָא אַתְּדַבְּקָת וּבְהָזָה זָמָנָא אֵי אִיהִי תַּעֲבִיד חֶרְשִׁין אַצְלָהו בַּיְדָהָא יִתֵּיר מִזְמָנָא אַחֲרָא, דָהָא רֹוחָמִסָּבָא שְׂרִיא עַמָּה, וְעַל דָא בְּכָל מָה דְקָרִיבָת אַסְטָאָב, כָל שָׁבֵן מָאן דְקָרִיב בְּהָדָה. וּבָאַיִן אִינְיָון יִשְׂרָאֵל דְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הָזָה יְהִיב לֹזֶן אַזְרִיקְתָּא וְאָמֶר

לשון הקודש

וּמְשׁוּם כֵּד נְמַצְאוּ נְשִׁים בְּכָשָׁפִים וּבָזְהַמָּא הַזָּו יוֹתֵר מָאֵשָׁר בְּגַבְרִים. שָׁהָרִי הַנְּשִׁים בָּאוֹת מִצְדָּה הַשְּׂמָאל וְדַבְוקָות בְּדִין הַקְשָׁתָה, וְהַצְדָּה הָזָה נְדַבֵּק בָּהֶם יוֹתֵר מִבְּגַבְרִים, כִּמוֹ שְׁנָתְבָאָר, מְשׁוּם שְׁבָאות מִצְדָּה הַדִּין הַקְשָׁתָה, וְהַכָּל נְדַבֵּק וְחוֹלֵךְ אַחֲרֵי מִינָה.

בָא רָאָה שְׁבָךְ הָזָה כִּמוֹ שָׁאָמְרָתִי - שְׁבָלָעָם הָזָה נְטָמָא בְּרִאשָׁוֹנָה בְּרִי